

Tom Behnke (FRI):

Frihed 2000 er også positivt indstillet over for lovforslaget.

Jeg skal ikke gentage alle de mange positive ting, der har været sagt om forslaget, men derimod tage fat i noget af det, som måske kan give problemer, og som i hvert fald giver os nogle overvejelser med hensyn til, om vi nu er hundrede procent for forslaget. Og det er med hensyn til det, at man nu meget godt ændrer det således, at forældrene får muligheden for at klage over kommunernes afgørelse om visitationen, og at de også kan klage over amternes valg af, hvilket indhold der skal være i tilbudet.

Men hvis man ikke er helt tilfreds med det, hvem er det så, man skal klage til? Ja, det er så et klagenevæn, der bliver nedsat. Og det er altid godt, at der bliver nedsat et klagenevæn, men forudsætningen for, at det er en god ting, at der er et klagenevæn, er, at det er et uvildigt klagenevæn. Men når man så ser, hvem det er, der skal sidde i det her klagenevæn, at det er en repræsentant for Amtsrådsforeningen og det er en repræsentant for Kommunernes Landsforening, så må man stille sig selv spørgsmålet: Når nu man ønsker at klage over netop de to instanser og så netop de to instanser skal afgøre og vurdere den klage, er det så uvildigt? Næh, det er det ikke.

Det kan godt være, at man kan sige: Jamen altså, i virkeligheden vil det være uvildigt, fordi de mennesker, der sidder der, selvfølgelig er nogle hæderlige, gode mennesker. O.k., det vil vi godt give medhold i, men opfattelsen vil altid være, at det ikke er uvildigt, og derfor bør man allerede, inden vi når til en tredjebehandling af dette her lovforslag, få lavet en anden konstruktion med hensyn til klagenevnet, så klagenevnet ikke bare er uvildigt, men også opfattes som værende uvildigt.

Det andet spørgsmål, jeg har lyst til at rejse under denne debat, er foranlediget af en henvendelse, jeg fik i sidste uge om de udviklingshæmmedes mulighed for at komme på højskole. Jeg nævner det her under førstebehandlingen, for hvis det bliver muligt via nogle ændringsforslag at få det med ind, vil det være hensigtsmæssigt, at vi allerede nu tager fat på den problemstilling.

Det er sådan, at de udviklingshæmmede i dag har ganske svært ved at komme på de almindelige højskoler, fordi, som det siges, det jo i nogen grad vil bremse den proces, der er i høj-

skolerne osv., og det kan man måske godt forstå.

Men så har de udviklingshæmmede sagt: Kan vi så ikke få lov til at lave vores egen højskole? Nej, siger man så; det forhindrer lovgivningen. Lovgivningen forhindrer, at de kan lave deres egen højskole, og i dag udelukkes de fra de almindelige højskoler, og det er ikke hensigtsmæssigt.

Jeg mener, at lige præcis under den her debat om den vidtgående specialundervisning bør vi også tage det med, og kunne vi via et ændringsforslag få lavet det om, så vi fik blødt den paragraf op, der forhindrer, at man kan lave en sådan højskole, så ville det være skønt, og det vil vi i Frihed 2000 fremsætte et ændringsforslag om.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg vil gerne takke for den overvejende positive, men også bekymrede tilslutning til forslaget, som det ligger. Jeg ser det som et udtryk for den omhu og omtanke, som Folketingets partier har over for de børn og unge, hvis situation er ganske skrøbelig med hensyn til at få opfyldt deres undervisningsbehov.

Jeg lægger selv meget vægt på det udviklingsprogram, som sættes i værk parallelt med lovforslaget, og på, at vi får lavet ordninger, som gør, at vi får udviklet kvaliteten af de tilbud, der skal til.

Det er jo klart, at vi under udvalgsbehandlingen kan drøfte klagenevnets sammensætning. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det foreslås, at sekretariatet placeres i Undervisningsministeriets regi, sådan at der er en klar og klassisk varetagelse af sekretariatsopgaven.

Med hensyn til de private skoler vil det være sådan, at vi i løbet af det kommende år forsøger at gennemlyse hele special- og vidtgående specialundervisningsområdet i forhold til andre skoleformer end folkeskolen, for det er jo klart, at der bliver nogle afledte effekter også i forhold til andre skoleformer. Derfor vil vi vende tilbage til det spørgsmål, så også de private skoler kan blive ved med at yde deres bidrag til specialundervisningen og, som de gør i dag, om end i begrænset omfang, også den vidtgående specialundervisning, fordi de naturligvis også er interesserede i at påtage sig det medansvar for de unge, som gerne vil være i de frie skolars regi.